

Trudne wersety - drugie przyjście Chrystusa

„A wam, uciskanym, dać odpocznienie wespół z nami, gdy się objawi Pan Jezus z nieba ze zwiastunami mocy swojej, w ogniu płomienistym, wymierzając karę tym, którzy nie znają Boga, oraz tym, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jezusa. Poniosą oni karę: zatracenie wieczne, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego, gdy przyjdzie w owym dniu, aby być uwielbionym wśród świętych swoich i podziwianym przez wszystkich, którzy uwierzyli, bo świadectwu naszemu uwierzyliście” (2 Tes. 1:7-10).

O co chodzi w tym wersecie? Czyżby mówił on o wiecznym zniszczeniu już na początku Wieku Tysiąclecia?

Zniszczenie nieposłusznych zaczyna się w momencie, gdy są oni wystawieni na działanie światła i Prawdy, poczynając od powrotu Jezusa poprzez cały czas trwania Jego drugiej obecności. Światło to, w miarę jak staje się jaśniejsze i jaśniejsze, odsłoni a w końcu wypali wszelki grzech i zło tam, gdzie tylko istnieje. Taki jest właśnie cel Wieku Tysiąclecia: długotrwały proces obnażania i wypalania wszelkiego grzechu i nieprawości z całej ludzkości, niezależnie od tego, czy znajdują się ona w systemach stworzonych przez człowieka na ziemi, czy też w każdej indywidualnej osobie.

W pierwszej kolejności zniszczone zostaną obecne systemy rządów (Izaj. 34:1-2, Jer. 30:11). Następnie obnażony i usunięty zostanie grzech z każdego człowieka żyjącego w ziemskim królestwie Chrystusa, jeśli zechce on otrzymać życie wieczne. Każdy, kto odrzuci ofiarowane mu błogosławieństwa Tysiącletniego Królestwa i nadal będzie krył w swym sercu miłość do niesprawiedliwości, stanie w obliczu zniszczenia. W przypadku niektórych stanie się to po stuleciu niepowodzeń w czynieniu postępu na drodze sprawiedliwości; najpierw jednak każdy otrzyma pełną szansę i wszelką możliwą zachętę do zreformowania swego postępowania zgodnie z wymogami Królestwa Chrystusowego (Izaj. 65:20). Inni zostaną zniszczeni pod koniec Tysiąclecia (Obj. 20:7-9). Ich nieugięta natura i skłonność do grzechu stanie się powodem wiecznego zniszczenia.

Misją Chrystusa jest oczyszczenie świata z wszelkiego grzechu i niesprawiedliwości. Cel ten zostanie w pełni

osiągnięty. „Potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje” (1 Kor. 15:24-25). Gdy już grzech i nieposłuszeństwo zostaną usunięte, wszyscy będą się radować z powodu zniszczenia samej śmierci. W ostatecznym rozrachunku, każdy mieszkaniec ziemi dowie się, że droga do życia prowadzi przez postępowanie zgodne z prawem i duchem naszego Stwórcy. Ci, którzy otrzymają życie wieczne, osiągną je ponieważ nauczą się kochać tę prawdę.

Por. również 2 Tes. 2:8, Sof. 3:8-9.

* * * * *

„Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem” (1 Tes. 4:16-17).

„Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest! Amen.” (Obj. 1:7).

Jaka jest kolejność wydarzeń w czasie powrotu naszego Pana?

W czasie powrotu naszego Pana rozpocznie się dzieło żniwa wieku Ewangelii. Sekwencja wydarzeń może być podzielona na trzy równoległe ścieżki. Wydarzenia w jednym ciągu mogą być warunkiem wstępnym do wystąpienia wydarzeń w innym ciągu. Przykładem realizacji tej zasady jest małżeństwo Baranka, które będzie mieć miejsce tuż przed Armagedonem albo objęcie Izraela warunkami Nowego Przymierza przed resztą świata.

(1) Duchowa sekwencja wydarzeń obejmie zamknięcie niebiańskiego powołania, wybór i uwielbienie Kościoła, wesele Baranka, wyłonienie klasy Wielkiego Grona i wieczność wesela Barankowego.

1. a) „Najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie” (1 Tes. 4:16).
2. b) Następnie, dzieło żniwa polegające na

gromadzeniu świętych (Łuk. 12:36-38, 3:20,14:15-16).

3. c) Stopniowy sąd chrześcijaństwa w siedmiu etapach (Obj. 15:1,18:4).
4. d) Ostatnie przesłanie Kościoła do pogrążonego w smutku świata źródłem nadziei (Dzieje Ap. 27:22-24, 2 Król. 2:8), zanim święci przejdą do chwały pośród narastającego wicheru (2 Król. 2:11).

(2) Sekwencja wydarzeń związana z Izraelem.

1. a) Ponowne zgromadzenie Izraela i jego odnowa (Dzieje Ap. 1:6,3:21), a następnie ostateczne wybawienie Izraela w czasie ucisku Jakubowego (por. etapy opisane w Ezech. 37:1-14 i Jer. 16:14-15).
2. b) Powstanie starożytnych świętych i zawarcie Nowego Przymierza z Izraelem i Judą. Inwazja Goga i jego sprzymierzeńców na Izraela (Ezech. 38,39).

(3) Sekwencja wydarzeń związana ze światem, która obejmuje zniszczenie obecnego porządku rzeczy w siedmiu etapach:

(1) Długa Depresja (1873-1890 i kolejne lata)

(2) I wojna światowa (1914-1918)

(3) Wielki Depresja (1929-1939)

(4) II wojna światowa (1939-1945)

1. a) Dekolonizacja świata następuje podczas dwóch kolejnych wojen światowych (Łuk. 21:29-31, Ezech. 20:34, Amos 9:11-13).
2. b) Globalizacja przynosi niezadowolenie, rewolucje, niepokoje społeczne, a nawet przemoc (Izaj. 43:9; Łuk. 12:2; Amos 9:13; Hebr. 12:26).

(5) Walka wschodu z zachodem (1945-1989)

(6) Głęboka Depresja (przewidywana w przyszłości)

(7) Armagedon

1. a) Zniszczenie Babilonu (Izaj. 24:10-14, Obj. 14:19,16:19,18:21-23).
2. b) Inauguracja Królestwa i Tysiącletnie Królowanie Chrystusa (Psalm 46:10; Izaj. 25:6-10; Obj. 16:19-20).

W czasie ostatniej fazy żniwa, wniosując na podstawie 2 Moj. 12:29, klasa Oblubienicy zostanie skompletowana z chwilą rozpoczęcia się Armagedonu, wierni w świecie chrześcijańskim będą zachęcać Izrael do spojrzenia na Jezusa (Pieśń 5:8-6:1), Wielkie Grono wejdzie w okres Wielkiego Ucisku (Obj. 7:14, 1 Moj. 19:19-23), Starożytni Święci zostaną wzbudzeni podczas Armage-

donu aby wskazać Izraelowi ich Wybawiciela (Mich. 5:5), Izrael zostanie doprowadzony do harmonii z Bożym porządkiem a błogosławieństwa zaczną stopniowo spływać na pozostałą część ludzkości. LG

Uwaga Redakcji: Kolejność wydarzeń w czasie ostatniego dnia zdobywania Jerycha za czasów Jozuego, opisana w Joz. 6, jest następująca: (1) Izrael wstał wcześniej, (2) kapłani dęli w trąby, (3) Jozue wydał rozkaz wzniesienia okrzyku, (4) lud wzniosł okrzyk. Wydarzenia te wskazują na „dni ostateczne” Wieku Ewangelii. Z kolei 1 Tes. 4:16-17 opisuje tę sekwencję w odwrotnej kolejności: (4) Okrzyk, (3) głos archanioła, (2) trąba Boża, (1) umarli w Chrystusie powstają najpierw.

Uwaga Redakcji: Choć teraz „widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce” (1 Kor. 13:12), to jednak każdy z nas powinien mieć oczy szeroko otwarte obserwując zbliżające się na świecie wydarzenia.

„Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest! Amen.” (Obj. 1:7). „Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym” (Zach. 12:10). „I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich i rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba” (Dzieje Ap. 1:9-11).

Ludzkość będzie w stanie „zobaczyć” Jezusa jedynie za pomocą „duchowego wzroku”, a nie w sposób fizyczny. Bóg zdefiniował to duchowe postrzeganie w proroczym Izaj. 6:9: „A On rzekł: Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie bacznie, lecz nie rozumieście, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!”. Sam Jezus powiedział faryzeuszom w Łuk. 17:20, że „Królestwo Boże nie przychodzi dostrzegalnie”. Przy wniebowstąpieniu Jezusa, „został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. (...) I rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba” (Dzieje Ap. 1:9,11).

Uczniowie dowiedzieli się również, że w czasie powrotu Jezusa tylko Jego uczniowie będą w stanie go dostrzec. Jezus potwierdził to w Jana 14:19, mówiąc: „Jeszcze tylko krótki czas i świat mnie oglądać nie będzie; lecz wy oglądać mnie będziecie.” Apostoł Piotr napisał w swoim liście (2 Piotr. 3:10), że Jezus zacznie ustanawiać Królestwo Boże jak „złodziej w nocy”, a następnie

szczegółowo opisuje związane z tym wielkie, niszczycielskie dzieło, które z pewnością zostanie zauważone, „dostrzeżone” przez całą ludzkość.

Za pomocą tego ważniejszego, duchowego zmysłu postrzegania, świat ludzkości „ujrzy” Jezusa, ale tylko poprzez rozpoznanie Jego sprawiedliwej działalności w czasie ucisku jaki nastanie na świecie. Skojarzenie tych faktów i okoliczności z drugą obecnością Jezusa nastąpi dopiero wówczas, a nie wcześniej. Jezus powiedział swoim uczniom (a więc również i nam), że przez wiarę możemy zrozumieć znaczenie Jego słów zapisanych w Mat. 13:16: „Ale błogosławione oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą”. Jedynym sposobem, w jaki możemy uzyskać jasność duchowego wzroku, jest studiowanie Słowa Bożego i obserwowanie Bożego działania w naszym życiu i na świecie. TNA

[Od Redakcji: Innym sposobem widzenia jest ten opisany w Rzym. 1:20: „Bo niewidzialna jego istota, to jest wiekuista jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem”]

* * * * *

„Zaprawdę powiadam wam. Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie” (Mat. 24:34).

O jakim pokoleniu jest tutaj mowa?

Tytułem wstępu, kilka słów szerszego komentarza. Jako pierwszy ze zbóż dojrzewa jęczmień, co ma miejsce w okolicy wiosennego porównania dnia z nocą. Jęczmień wskazuje na Jezusa (por. Sędz. 7:13-14). Następnie dojrzewa pszenica, co następuje zwykle około siedmiu tygodni później. Pszenica symbolizuje wierny Kościół (por. Mat. 3:12). Jeszcze później dojrzewają figi, po kolejnych kilku tygodniach. Drzewo figowe przedstawia naród izraelski (por. Jer. 24:1-9).

Omawiamy fragment dotyczy drzewa figowego wypuszczającego liście, co w przypadku figowca następuje po tym, gdy na drzewie widoczne są zalążki fig. Podobnie i my dziś obserwujemy powrót Izraela do swej ziemi, co oznacza, że „blisko jest lato”. Tym samym, jakie „pokolenie” nie przeminie, „aż się to wszystko stanie”? Niektóre z proponowanych wyjaśnień obejmują następujące interpretacje:

(1) Pokolenie żyjące w chwili, kiedy Jezus wypowiedział te słowa, a którego czas dobiegł końca wraz z upadkiem Judei w latach 70-73 n.e. (czyli czas około czterdziestoletniego pokolenia). Jednak wówczas Judea umierała, a nie „wypuszczała liście”.

(2) Wszyscy żyjący w roku 1874, 1878 lub 1914 r. (lub wszyscy spłodzeni z ducha). Jednak prawie wszyscy z

nich już umarli.

(3) Pokolenie, które znało niektórych z tych, którzy byli spłodzeni z ducha w 1914 roku. Trudno jednak wyinterpretować takie znaczenie z tego tekstu Pisma Świętego.

(4) Pokolenie żyjące w czasie, gdy Izrael odzyskał niepodległość w 1948 roku. Jednak okres 69 lat wydaje się dość długi nawet jak na realia współczesnych pokoleń.

Najprostsze wyjaśnienie wydaje się sugerować Psalm 22:31: „Potomstwo (‘nasienie’, przekład KJV) będzie mu służyć, będzie opowiadać o Panu przyszłemu pokoleniu”. Nasienie o którym tu jest mowa to obiecane nasienie Abrahama (1 Moj. 22:15-18). Oznacza to, że wszyscy spłodzeni z ducha są synami tego samego Ojca – wszyscy oni są jednym pokoleniem, mimo że żyją na przestrzeni niemal dwóch tysięcy lat. Tym samym omawiany werset mówi po prostu, że wszystkie te rzeczy co najmniej zaczną się dziać zanim Kościół zostanie skompletowany; są to wszystko znaki dla wierzących.

Uwaga techniczna: W języku greckim końcówka wersetów 32 i 33 zawiera grę słów, co było dość powszechną praktyką w języku hebrajskim. Chodzi o słowa „theros” (lato) i „thyrais” (drzwi). Oryginalny tekst hebrajski mógł brzmieć w ten sposób: „blisko jest czas żniwa (kalah) ... wieście, że blisko jest, tuż u drzwi (dalach)”. W każdym razie, wyrażenie być „u drzwi” oznacza to, że coś lub ktoś jest obecny. JP

* * * * *

Oczekiwanie a stanowisko Pastora Russella

Pytanie (z połowy 1914 roku): „Drogi Bracie Russell, gdy się zdarzy, że w tym roku miesiąc październik przyjdzie i odejdzie, a brat jeszcze pozostanie w ciele, czy brat nie uważa, iż to będzie znakiem, że Pan nie zaliczy brata do klasy Wysokiego Powołania?”

Odpowiedź: „Wcale nie. (...) Następnie spodziewamy się, że naród żydowski powróci do Palestyny; na początku czasu żniwa żaden z Żydów nie myślał o powrocie do ziemi obiecanej. (...) Spodziewaliśmy się, że więcej Żydów przejrzy, ale nie mogliśmy się dopatrzeć ile z nich pójdzie. Jednak daje się zauważyć, że pewna liczba gorliwych żydów, w różnych stronach świata, budzi się i stopniowo wykonuje to, co jest zapowiedziane w Słowie Bożym. Nie najbogatsi żydzi wracają do Palestyny ale około osiemnastu milionów już się osiedliło w Jerozolimie. Pan Bóg zapowiedział, że żydzi tam się zgromadzą ze znacznym bogactwem około tego czasu lub może za kilka lat, lecz te rzeczy się zbliżają i wierzę, iż ostatecznie wszystkie rzeczy się wypełnią, jak zawsze się wypełniały. (...) Jest jeszcze inna rzecz. Co jeszcze ma się stać w październiku 1914

roku? Przypuszczam, że macie na myśli to, że Czasy Pogan się wówczas nie skończą się. Ja nic stanowczo nie wiem. Wy także nie wiecie. Nikt nie może powiedzieć, że się nie skończą, więc zaczekajmy a zobaczmy. (...) Ja przypuszczam, że trzy czwarte tego zgromadzenia dobrze wie, co ma się rozumieć przez wyrażenie: „Cza-

sy Pogan”. Już poprzednio to tłumaczyłem, lecz dla tej jednej czwartej części pragnę powiedzieć, że Bóg w przeszłych czasach dał królestwo narodowi Izraelskiemu, które przedstawiało królestwo Mesjasza i uznane było za takie, za czasów króla Dawida, o którym jest powiedziane, że zasiadł na stolicy królestwa Bożego” (itd.).